

ת"פ 44399/10/16 - מדינת ישראל נגד אברהם דוויט

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 44399-10-16 מדינת ישראל נ' דוויט

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל : בעניין:

המאשימה

נגד

אברהם דוויט

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל גבעוני

ב"כ הנאשם עו"ד רפאלי

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק.

ביום 10.7.16 בשעה 22:41, שהה הנאשם ברחוב הרצל כשהוא מאיר עם מכשיר לייזר בסמוך לכביש. השוטר שסבר שהשימוש בלייזר מסכן את ציבור המשתמשים בדרך, פנה אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות. בבדיקת השוטר הסתבר, שכנגד הנאשם ניתן צו מעצר ולכן הוכרז כדרוש על ידי תחנת משטרת באר שבע ולכן נעצר. הנאשם בתגובה איים על השוטר באומרו "אתה דרוש אצלי, אתה לא יודע עם מי התעסקת" וכן "בא לי לנשוך אותך" ו"לכל אחד יש את הדרושים שלו". בכיס מכנסיו של הנאשם נתפסה סכין יפנית.

תסקירי שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים, שבסיכומם המליץ שירות המבחן על הטלת של"צ.

ראיות הצדדים לעונש

3. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1) וכן כתב אישום מתוקן בת"פ 60997-03-17 והכרעת הדין שניתנה בתיק זה ביום 17.7.19, בבית משפט השלום בראשל"צ.
4. בטרם גזירת דינו של הנאשם אפשרתי לו לצרף מסמכים אודות מצבו הרפואי והכלכלי ואלה הוגשו.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

5. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, לכך שהנאשם החזיק בסכין יפנית ואף איים על שוטר ועתר לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בתמיכה הפנה לרע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.15) בו אושר מתחם ענישה בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בעבירה של החזקת סכין.
- לנאשם שתי הרשעות, האחת בגין עבירה שבוצעה בסמוך למועד ביצוע העבירה בתיק זה בה טרם נגזר דינו. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את המלצות התסקיר ולהטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עוד ביקש ב"כ המאשימה, כי ככל שגזר דינו של הנאשם בתיק זה יינתן לאחר גזירת דינו בתיק בראשל"צ, ת"פ 60997-03-17, אזי לקבוע שירצה את העונשים במצטבר.
6. **ב"כ הנאשם** הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו יתום. אחותו נפטרה ממחלה קשה לפני מספר שנים. הנאשם עצמו חלה בגידול שהוסר בסוף 2017. כיום הנאשם אינו עובד, מתקיים מקצבת המוסד לביטוח לאומי, ובשל מצבו הכלכלי הקשה מתגורר אצל אחותו בבאר שבע. הנאשם החזיק בסכין בתום יום עבודתו ונתפס איתה ברחוב.
- ב"כ הנאשם ביקש לקבוע שמתחם העונש ההולם הוא החל מאי הרשעה ושל"צ ובתמיכה לכך הפנה לאסופה של פסקי דין; עפ"ג (י-ם) 38599-06-16 **מדינת ישראל נ' סמאי** (15.2.17), עפ"ג (מרכז) 38186-03-17 **מדינת ישראל נ' פארג** (18.6.17), עפ"ג 45300-06-16 **טשמוחומדוב נ' מדינת ישראל** (30.10.16), עפ"ג (מרכז) 13468-02-17 **מדינת ישראל נ' קאן** (11.6.17), עפ"ג (י-ם) 42613-01-16 **איברהים נ' מדינת ישראל** (6.6.16) ועפ"ג (ת"א) 14027-11-15 **בטיחאת נ' מדינת ישראל** (1.2.16).
- ב"כ הנאשם מסר, כי הנאשם בעל שאיפות לחיים נורמטיביים, וכי אי הירתמותו לטיפול כפי שהציע שירות המבחן נובעת ממצבו הקשה והעדר גורמי תמיכה.
- בנסיבות אלה, ביקש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד לתקופה מתונה, ובשים לב למצבו הכלכלי להטיל רכיבים כספיים מינימליים.
7. **הנאשם** מסר שהוא מצטער על מעשיו וביקש את התחשבות בית המשפט לנוכח מצבו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. במלאכת גזירת הדין יש תחילה לקבוע את **מתחם העונש ההולם** לעבירות בהן הורשע הנאשם תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

9. **הערכים החברתיים שנפגעו** ממעשיו של הנאשם הם הגנה על שלום הציבור והגנה על חופש הפעולה של שוטר, במסגרת מילוי תפקידו, וכנגזר מכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון, כמו גם פגיעה בערך המוגן של השמירה על שלווה נפשו, בטחונו וחירותו של הפרט.

אין צורך להכביר במילים אודות הסיכון הכרוך בנשיאת סכין במרחב הציבורי והקלות שבה ניתן לעשות בו שימוש לפתרון חילוקי דעות.

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבותיו של התיק שבפניי הינה נמוכה.

11. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נעצר בשל עניין אחר ולא בשל מעשה פלילי. בעת מעצרו איים הנאשם על השוטר באומרו "אתה דרוש אצלי, אתה לא יודע עם מי התעסקת", "בא לי לנשוק אותך" ו"לכל אחד יש את הדרושים שלו". בעת החיפוש על גופו נמצאה בכיסו סכין יפנית. בנסיבות אלה, מדובר באיומים ברף נמוך וכך גם לגבי עבירת החזקת הסכין.

12. **מדיניות הענישה מעלה**, כי בתי המשפט הטילו מנעד עונשים רחב בעבירות בהן הורשע הנאשם, החל ממאסר על תנאי, דרך עבודות שירות ועד מאסר בפועל, כאשר הפער בענישה נובע מנסיבות ביצוע העבירה (ראו למשל עפ"ג 28790-05-16 **אלוני נ' מדינת ישראל** (01.01.17), ע"פ (י-ם) 20305-03-16 **מדינת ישראל נ' זיסרמן** (10.7.16), ע"פ 7418-12-12 **אלפסי נ' מדינת ישראל** (5.2.13), עפ"ג 42613-01-16 **אייאד איברהים נ' מדינת ישראל** (06.06.16), ת"פ 7334-05-16 **מדינת ישראל נ' ירדאו** (25.1.17), ת"פ 8434-06-15 **מדינת ישראל נ' ניר לוי** (14.03.16), ת"פ 18789-02-15 **מדינת ישראל נ' מוסה אדרים** (11.01.16) ות"פ 40748-02-16 **תביעות צפת נ' פרחת** (20.7.17)).

ראו גם הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, כמפורט בסעיפים 5-6 לעיל.

13. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

במסגרת זו יש ליתן משקל לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן. הנאשם כבן 29, רווק, התייתם בגיל צעיר. אחותו נפטרה ממחלה קשה לפני מספר שנים והוא עצמו עבר בסוף שנת 2017 ניתוח להסרת גידול בבטנו. מאז אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי בסך כ- 1,900

ל. בהעדר אמצעי כלכליים הוא מתגורר בבית אחותו.

בתסקיר שירות המבחן לקח הנאשם אחריות על מעשיו, ביטא חרטה, סיפר שכעס על מעצרו, שנבע לדעתו מעברו הפלילי, והוא ביטא באופן מילולי את כעסו כלפי השוטר, כי לא הצליח להתאפק. הוא מבין את הפסול בהתנהגותו ונכון לערוך בחינה מעמיקה. שירות המבחן התרשם מנטייה להגיב באופן אימפולסיבי במצבי דחק ומקיומם של קונפליקטים מול גורמי סמכות לצד קשיי הסתגלות ויציבות במסגרות. שירות המבחן התרשם, כי האובדנים הרבים לאורך חייו של הנאשם והעדר גורמי תמיכה הובילו להפנמת רגשות קשים. לנאשם שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ובעת הזו ישנה התגייסות במשפחתו לסייע לו לנוכח מצבו הבריאותי.

בשקלול נתוניו סבר שירות המבחן, כי קיים סיכון מסוים להמשך התנהגות פורצת גבול בעתיד. שירות המבחן התרשם שיש נזקקות טיפולית ונעשה ניסיון לשלב בטיפול בתחום האלכוהול. הנאשם הגיע לפגישה אחת בלבד, כך שהאבחון לא הושלם. גם שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היה חלקי, כך שהרושם היה שהוא לא בשל בשלב זה של חייו להליך טיפולי מעמיק. על מנת לעודדו לשמור על אורח חיים נורמטיבי המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 100 שעות, ענישה עליה המליצו גם בתיק האחר של הנאשם.

אמנם הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות להשתלב בטיפול, אך שוכנעתי, כי אי הירתמותו לטיפול נובעת מחוסר פניות בשל מצבו הבריאותי והעדר גורמי תמיכה שסייעו לו להתגייס להליך טיפולי על כל מורכבויותיו.

אין ספק שהטלת מאסר, אף לריצוי בדרך של עבודות שירות, תפגע בנאשם, בשים לב למצבו הרפואי בעת הזו. על פי גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1) לחובתו הרשעה משנת 2016 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סכין או אגרופן. כמו-כן לחובתו הרשעה נוספת מיום 17.7.18 בעבירות אלימות במסגרת ת"פ 60997-03-17 בה טרם נגזר דינו, נכון למועד הטיעונים לעונש בתיק זה.

הגם שהנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, הרי שבפני שירות המבחן ואף בדבריו בשלב הטיעונים לעונש לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה על מעשיו.

15. מהמסמכים שצורפו על ידי ההגנה עולה שהנאשם עבר ניתוח לפני כשנתיים, קיבל טיפול כימותרפי ומאז נמצא במעקב אונקולוגי. הנאשם אוזן ברישיון להחזקה ושימוש בסם מסוכן בשל מצבו הרפואי. הנאשם מתקיים מקצבת נכות כללית מהמוסד לביטוח לאומי בסך של כ-1,900 ₪.

16. נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה, כי יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, כך שלא יוטל עליו רכיב של מאסר, לרבות לריצוי בדרך של עבודות שירות.

17. בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם הקנס יהיה בשיעור מתון ולכך תתווסף ענישה צופה פני עתיד בדמות התחייבות להימנע מעבירה, שבמצבו הכלכלי של הנאשם יש בה להוות כלי מרתיע.

18. ב"כ המאשימה ביקש לצבור את העונש שיושת בתיק זה לעונש שיושת בתיק האחר. לא הובא לידיעתו מהו העונש שהוטל בתיק האחר. מכל מקום, משלא מצאתי להטיל על הנאשם רכיב של מאסר בפועל, ממילא הבקשה אינה רלוונטית.

19. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 100 שעות. שירות המבחן יגיש תוכנית לביצוע השל"צ וזו תאושר ללא צורך בדיון נוסף.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע השל"צ וחובתו להשלים ביצוע השל"צ בתוך שנה מיום אישור תוכנית השל"צ, שאם לא כן, עשוי בית המשפט לשוב ולדון בעניינו מחדש ואף לגזור את דינו בהתאם.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון יבוצע עד ליום 1.2.20 והיתרה בכל ראשון בחודש שלאחר מכן. לא יבוצע תשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור בתוך שנתיים העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות. לא תיחתם ההתחייבות יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן, שמתבקש להגיש תוכנית של"צ בתוך 30 ימים ולאחר מכן יינתן גזר דין משלים ללא צורך בדיון נוסף.

ניתן בזאת צו להשמדת הסכין.

ניתן היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, במעמד הצדדים.